PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Núm. 12 **Dissabte, 27 de gener del 1979** **Preu: 25 ptes.**

NO a la Gasolinera

Sentència favorable al Barri

El barri de Sant Miquel està d'enhorabona.

Els ciutadans d'aquest pacífic i tranquil barri han sabut organitzar-se. Sense estridències i grans reclams estan assolint els objectius que s'han marcat. La recuperació del seu Sant de Barri, les revetlles populars, les vingudes dels reis mags, sardanes i espectacles infantils. I al carrer! Ben segur que aquí no acaben les seves activitats, que podríem anomenar festives. Per altra banda saben resoldre els problemes que afecten al seu veïnat. Els animadors tenen el recolzament del barri. Han sabut defensar els seus problemes. En cartera tenen el projecte d'urbanitzar la plaça Sant Miquel. Fa poc que aconseguiren fer tancar un local escandalós, que portava el nom de bar.

Ara tornen a ésser notícia. S'oposaren que a la cruïlla del carrer Foment amb l'avinguda General Mola s'hi fes una gasolinera. No descobrim res, la resposta va sortir al carrer. Els llençols anunciadors van posar una nota insòlita. Els cartells «Gasolinera No» foren prou explícits. L'aparent folklorisme reivindicatiu amagava la seriosa i latent pugna que ha arribat als tribunals.

El Municipi havia pres part avalant la Gasolinera, amb un lamentable informe previ: «Que la Estación de Servicio en cuestión es necesaria por cuanto se carece de ella en el centro de la población». Ara arriba el veredicte del Judici Contenciós Administratiu de l'Audiència Territorial de Barcelona que anulla la llicència de l'esmentada gasolinera. S'ignora si es portarà al Suprem. El primer graó l'han guanyat.

Un municipi embolicat documentalment. El barri ha guanyat.

De papers i papers se'n van fer molts. Els documents manifesten la quantitat d'hores que es van esmerçar per autodefensar-se.

L'interès d'un particular enfrontat amb el barri.

Una història d'avui de la qual en tornarem a parlar. Els veïns poden estar contents. No han perdut el temps.

Un seriós Stop a la Gasolinera

Dietari

Ara que els partits van de part

D'ençà de la convocatòria d'eleccions, eleccions a dues bandes —generals i municipals—, el món polític torna a moure's a tot drap. El calendari polític —Suárez dixit— es va acomplint, i l'hebdomadari, per força, amb una fatalitat mecànica de rellotge. Des dels segons fins a les hores, que van caient amb una parsimònia que esparvera, hom exhaureix totes les possibilitats. L'última, de les hores, s'entén, serà la que mati.

Al benaurat cronista, el món polític d'aquests dies li apareix com si hagués estat traspassat per l'ambient competitiu a les «boxes» automobilístiques, hores abans de la cursa pel «Grand Prix». Un cansament llefiscós, una set lletosa i un nerviosisme angoixós, per saber-ne el final, amara a tothom que directament o indirecta intervenen en la contesa. Els Partits van de part. Els diaris tenen feina assegurada. La publicitat es frega les mans amb un bon xic de malfiança.

I els beatífics ciutadans què? Estem una mica astorats. No ho veiem pas clar.

Uns prometen que no arribaran a canonejar a ningú i si ho fan ho faran amb balins de fogueig. Uns altres prometen fortalesa i honradesa, això rima. Uns tercers prometen no ferir la pacífica convivència ciutadana, només faltaria! Uns altres es despengen que també són alternativa, per això són uns altres. Entre tots aquests, uns altres, muts i enigmàtics consulten sibil·les i oracles per si el fat, el mal fat, canviés de direcció. Ai las!

D'aquí estant, però, hi han uns fets que en aquest pre-combat indiquen mala astrugància. I això és el que voldríem remarcar:

L'«Entesa» ha mort escanyada. La «Nova Entesa», producte d'una inicial malentesa i d'una inspiració ha desencade-

segueix a la pàg. 3

Plaça Gran, 27/1/1979, p. 1 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Gave

som
Auto-Escola CANO
aviat ens coneixerà per
Auto-Escola SCALEXTRIC

PRÀCTIQUES

locals climatitzats · sala de biblioteca ·
bar · música ambiental · sala de teòriques
cabines electròniques

PREUS POPULARS

Passeig de Colom, 29
aviat, una nova secció al
Carrer Roger de Flor, 57
GRANOLLERS

Batlle
MATARÓ - GRANOLLERS

FOTOGRAFIA - DISCOS
ULTIMES NOVETATS

Els divendres tanquem a dos quarts de nou del vespre,
no esperi comprar el dissabte a la tarda

Confiï els seus impresos a

IMPREMTA ROCA

IMPREMTA RAPIDA

PLAÇA PERPINYÀ, 20

TEL. 8700586 - GRANOLLERS

La solució al
PLA ESPANYOL DE COMPTABILITAT
per a la PETITA i MITJANA EMPRESA

(B O E. N.º 240 7-10-74. DECRET LLEI 12 1973 DE 30-11-73)

COMPTABILITAT
imo
PER DECALC

Una solució STANDARD
per a cada necessitat

carbó

LLIBRERIA CARBÓ

CLAVÉ, 36 - GRANOLLERS - TEL. 870 04 32

Plaça Gran, 27/1/1979, p. 2 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

ve de la pàg. 1

Ara que els partits van de part

nat més d'una crisi. Hi han inspiracions que maten! Tothom hi ha quedat retratat. Ara ho entenem tot.

A la dreta continuïsta hi ha hagut un daltabaix: A l'home dels elàstics, els catalans de dretes li han arribat als gloriosos... si en són de baixos! i els ha despenjat del tren en marxa. Els d'altre signe li deuen arribar més amuntet perquè encara li xiulen les orelles.

A la dreta pre, in, post, ultra, sub-franquista, el seu President reparteix ministres a tort i a dret. Un ministre per cada província. Al final tots a sopar a casa. La tia Juliana tindrà tiberi per a tots. Els únics que ens hem quedat sense ministre hem estat les quatre demarcacions catalanes. «*Que no se diga*». Ben mirat, però, ha estat millor així. Per a suplir-ho han empastifat els carrers de bon matí. Els matiners han estat penalitzats, prèvia denúncia, per la Junta electoral Provincial. Hauran de netejar les parets i pagar mil pessetones de multa. La llei, com sempre, protegeix el dèbil...! Total per anunciar de matinada que havien fet un «menage a trois». A part la impremta, la propaganda els surt barateta. A Granollers el Teatro Chino i la pluja els ha estaviat la feina.

En el fons, i bromes de banda, el cronista té molt clar que el qui pot perdre en aquest aiguabarreig és Catalunya. Uns per motius ideològics, altres per motius conjunturals, tothom tira al dret i pel seu cantó. I en els fets de cada dia la casa encara està per fer. No sabem ni com serà i ja hi volem collocar mobles. Tothom, absolutament tothom, se'n serveix. Quants serveixen?

A les dotze de la nit del dia 21, finia el termini per a la presentació de candidatures pel Congrés i el Senat. Deixem-ho escrit amb xifres: per a cobrir 558 escons s'hi presenten 9.000 candidats. Una cadira per cada 16 candidats. Ni unes oposicions a la banca!

Les campanyes electorals que segons criteris d'entesos seran les que decidiran, costen un ronyó. Les campanyes dels dos caps grossos costaran prop de dos mil milions. Si hi afegim els costos dels altres, ni la grossa de Nada! I tot això, per què? Qui ho sàpiga que ho digui.

Bonaventura Quin

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevosti
Redacció: Arian Botey, Josep Cardús, Manel Clot, Joan Colomer, Josep Comas, Lluís Diumaró, Josep M.ª Farnés, Josep Garrell, Esteve Sala, Lluís Tintó.
Collaboradors: Lluís Bauxell, Pere Canal, Carme Garrell, Ramon Munné, Vicenç Oliveras, Francesc Sala, Esteve Sarroca, Martí Suñol.
Corrector: Jaume Camp
Administració: Montserrat Ponsa
Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

Patronat Pro-Subnormals diu no a Orzowei

Volien portar la Gran Olimpiada del Circ al Pavelló Esportiu. Els organitzadors acudiren al Patronat Comarcal de Pares de nens subnormals per demanar la collaboració o patrocini. Aquest es va negar a ser utilitzat.

Ara han sortit al carrer els cartells anunciant amb el reclam d'Orzowei, que pel 28 de gener faran una doble actuació a benefici de l'esmentat Patronat.

És revulsiu veure la falta de respecte envers aquest Patronat. Sincerament no hi ha dret.

Carnet d'Identitat

A la Comisaria de la Policia Nacional, situada a la Plaça de l'Església, fa uns dies que s'ha inaugurat el servei d'expedició i renovació del document del Carnet d'Identitat.

De moment la mala costum de fer cua és habitual, si bé, pensem que aviat es descongestionarà aquest servei, que després de tants anys necessari, avui ja tenim a la ciutat.

Reunions de Societats

Òmnium Cultural, el dijous passat va celebrar-se la seva reunió anual, a la Casa de Cultura.

Societat Coral Amics de la Unió, avui dissabte, a les 10 de la nit, celebrarà l'Assemblea Ordinària, en el seu local social de la Plaça Gran.

Joventuts Musicals, demà diumenge, 28 de gener, a les 11 del matí, a la Casa de Cultura de la Fundació F. Maspons i Camarasa, celebrarà la reunió de socis, corresponent al curs 1978-79.

Casino de Granollers - Club de Ritme, ha enviat amb molts dies d'antelació la convocatòria per la Junta General Extraordinària de socis accionistes i eventuals que celebrarà el proper diumenge dia 4 de febrer, a les 11 del matí, en el seu local.

La convocatòria anava adjuntada el Butlletí Informatiu del mes de gener.

Cursets de Socorrisme i Tràfic, Infantils

Ha finalitzat el Curset de Socorrisme Infantil organitzat per la Secció de la Joventut de la Creu Roja, en el que hi han assistit 143 nens i nenes.

Està en preparació el Curset de Tràfic Infantil, conjuntament amb la Policia Municipal, que començarà a finals de febrer. Per inscripcions al local de la Creu Roja, de 10 a 1 del matí i 5 a 8 de la tarda.

L'Ajuntament informa de les Vivendes Municipals

La setmana passada fou realitzat el repartiment d'una àmplia Memòria de les «Viviendas Municipales de Granollers, S. A.». L'edició és en llengua castellana i anava acompanyat del Decret de l'Alcaldia que vàrem insertar en el número 11.

Aquesta informació municipal fou repartida als granollerins que dies enrera ho sollicitaven conjuntament i s'havia de firmar l'acús de rebut.

Exposició Doltra T.

Fins el dimecres, dia 31, a la Sala Sant Jordi de la Caixa d'Estalvis de Catalunya, estaran exposades les obres de la jove barcelonina Doltra, que per primera vegada s'ha presentat a Granollers.

La seva pintura es figurativa i encara que no som crítics d'art, creiem que dintre la variació dels temes que presenta, els bodegons són les obres més reeixides.

Associació de Veïns de la Torreta

Ens ha arribat a mans el «Boletín de Información» núm. 2, del mes de desembre, d'aquesta barriada granollerina i de La Roca del Vallès. Aquest butlletí és de vuit pàgines tamany quartilla, i en ell es reflecteix els problemes, les activitats, moviment de socis i l'Estat le Comptes de l'Any 1978 amb un superàvit de 86.599 pessetes.

Cinema de Terror al Museu de Granollers

El proper divendres, dia 2 de febrer, s'inaugurarà un cicle dedicat al Cinema de Terror, en el que es projectaran els films més bàsics d'aquest tema, el primer serà «Nosferatu», de Murnau.

La projecció, que serà comentada, començarà a les 10 de la nit. Hi haurà abonaments per a la totalitat del cicle.

Centre-Club Sant Jordi

En el Centre-Club del Jubilat de la Caixa d'Estalvis de Catalunya Sant Jordi, s'ha format un grup Cultural d'àmplies dimensions que abraçarà una bona part d'activitats, com són: colloquis, diapositives, cinema, història, excursionista, visita a Museus, exposar treballs d'artesania.

El dimarts passat, es projectaren unes diapositives amb els títols: La Guerra de la Independència a Catalunya, Ovnis i Viatge a la Lluna, que foren admirades amb molta atenció per la nombrosa concurrència.

Per la festa de Sant Jordi, patró de l'entitat, es presentarà una Exposició de Treballs Manuals, fets per gent jubilada, que hi tindran cabuda tots els temes.

Preguem l'aportació de tot aquell jubilat que tingui algun treball, la seva collaboració.

II Curs d'Astrologia

Novament els afeccionats a contemplar el món sideral tindran ocasió d'iniciar-se al coneixement de l'Astrologia Científica, manifestació cultural que sembla ha desvetllat l interès dels granollerins.

Aquest II Curs d'Astrologia que està a càrrec del «Gabinete Logis» s iniciarà el mes de febrer en el popular Hotel Europa.

Siddha loga

El dimecres, 31 de gener, a les deu de la nit, a la Casa de Cultura, tindrà lloc una Xerrada de Siddha loga, amb el tema: L'experiència de la meditació el desvetllament de la energia interior.

L'entrada serà lliure.

Protecció ecològica de la Comarca

L'Associació Cultural i l'Associació de Veïns Granollers - Centre, el proper dijous, 1 de febrer, celebraran la segona xerrada de l'Ecologia Avui, a dos quarts de deu del vespre, a la Casa de Cultura, a càrrec de Jordi Baiget del «Grup de defensa del Montseny i Montnegre.

L'apotecari

GENER

Dissabte, 27: Arimany
Diumenge, 28: Bellavista
D.lluns, 29: Jonch-Puig
Dimarts, 30: Montaña
Dimecres, 31: Ochoa

FEBRER

Dijous, 1: Oliva
Divendres, 2: Olivet

Plaça Gran, 27/1/1979, p. 3 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Candidats a les Eleccions Generals

Amb la publicació de les llistes hi trobem diverses persones que han nascut viscut o tenen relació amb Granollers. En la candidatura dels Partits Socialistes de Catalunya hi trobem en Josep Verde i Aldea en el número 3. En la de Convergència i Unió, en Josep Garrell i Pubill en el número 14. I en la del Bloc d'Esquerra d'Alliberament Nacional, en el número 10, en Ricard Pedrals, i en el número 13 en Salvador Casanovas i Grané.

Malgrat que només dues persones dels anomenats mantinguin una vinculació local, Garrell i Casanovas, em volgut ampliar amb els que vivent a la capital han tingut relació amb el nostre Granollers.

Comunicat Electoral

El Comité Local de Convergència i Unió, ens ha comunicat la llista de granollerins que presentarà en la seva candidatura a les properes Eleccions Municipals, són:

Oriol Montaña i Tuset; Josep Garrell i Pubill; Pere Canal i Baliu; Ramon Casanovas i Tresseras; Jaume Clusella i Sala; Josep Serratusell i Sitjes; José Caneiro Bereijo; Alexandre Codinach i Telesforo; Joan Guirado i Solves; Isidre Tintó i Pratginestós; Jaume Camp i Lloreda.

Postal del Barri Bellavista

El local de l'Associació de Veïns per als ancians

La promesa que es féu als nostres avis en la Festa d'Homenatge a la Vellesa d'habilitar el local de l'Associació, per ells, podrà ser una realitat, ja que la Caixa d'Estalvis de Sabadell, ha concedit a tal fi un premi de dues-centes mil pessetes, pel concurs social i cultural celebrat amb motiu del Dia Mundial de l'Estalvi. La notícia ens fou donada en l'Assemblea celebrada el dia 13, i tot seguit es formà una comissió que, amb collaboració amb la Junta, s'encarregarà de portar a terme el més aviat possible, les millores necessàries al local per complir aquest servei social.

Així mateix a l'Assemblea que començà comentant els actes que es feren amb motiu de les Festes Nadalenques, donant-se gràcies, per la seva organització, a la Vocalia de la Joventut i a les entitats d'Estalvi, per l'ajuda econòmica, es comentà que, com l'any passat, la Policia tornà a escurçar el recorregut de la Cavalcada de Reis.

Tot seguit es passà als informes de les Comissions, la de Sanitat ens explicà les gestions fetes als metges del Dispensaris per canviar l'horari del Pediatre, que visita a les vuit i mitja del matí, hora gens adequada per a la mainada, no han reeixit al contestar els metges que no el variarien si no era per una ordre de l'Inspector; també es digué que si algun malalt allitat necessités injectar-se, es demanés el volant corresponent al doctor, que sovint se n'oblida, i aleshores el practicant cobra el servei.

Sobre la guarderia, que fa més d'un any està concedida, no se'n sap res, l'Ajuntament fa cinc mesos que contesta sempre que els papers resten aturats al Ministeri de l'Interior, però a la Generalitat fa pocs dies ens digueren que l'Ajuntament ho havia comunicat feia un mes i havien presentat els papers, es temen que encara estiguin a la Casa Gran. De les noves aules se sap que pràcticament estan acabades, però com que no hi ha ni llum, ni aigua, ni tampoc clavegueres, i els accesos no estan acondicionats, s'haurà d'anar pagant el lloguer dels locals provisionals que les supleixen.

En quant al pont, la petició d'una entrevista amb el Sr. Alcalde, per part de la Comissió d'Urbanisme, per aclarir la situació actual del projecte l'única resposta que s'ha obtingut és que els tècnics estan estudiant els informes demanats i d'això ja fa dos mesos.

En el capítol de precs i preguntes es va veure que l'interès dels assistents es decantà pel tema de les Eleccions Municipals, tant pel que fa referència a la solució dels problemes que té el Barri com pel fet que una bona part dels assistents demanà que l'Associació de Veïns hi participés, tant és així que es proposà i es donà per unanimitat un vot de confiança a la Junta perquè pogués lograr una llista de caire popular integrada per gent vàlida i honrada, tant del Barri com dels altres nuclis que formen el municipi, de cara a les properes eleccions municipals.

Per acabar, tant la Junta, com l'Assemblea, es ratificaren en l'acord que el local de l'Associació de Veïns, durant la campanya electoral estaria a disposició de totes les forces polítiques que el sol·licitessin.

Les Franqueses del Vallès, gener del 1978.

Joan Peypoch i Fochs

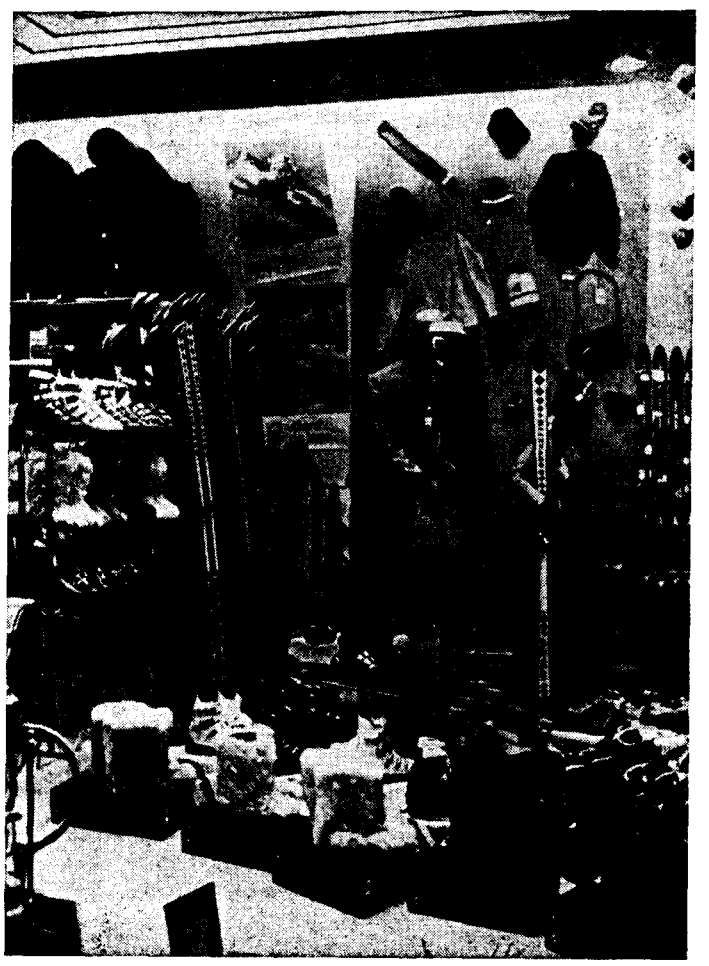

ESQUIS
GUANTS
BOTES
ULLERES
ANORAKS...

Tot el que cal pels Esports d'Hivern
ho trobareu a:

Esports SASTRE

Plaça Perpinyà, 15 - Telèfon 870 54 50
GRANOLLERS

Plaça Gran, 27/1/1979, p. 4 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Anècdotes i Xafarderies

● **La «alliberació» torna a ser festa.** Aquest any el 28 de gener torna a ser festa. Però, no podrem anar de rebaixes a Barcelona. I és, que és festa per accident. Aquest any cau en diumenge.

● **Cartell agressiu per «poca vista».** Amb la inclusió de publicitat a les parades d'autobusos hem pogut observar la falta d'educació i d'ètica, i també la «poca vista» dels promotors de publicitat.

Hem vist al davant d'un comerç local un rètol anunciant una altra botiga de la competència.

Ni la promotora, ni l'anunciant, ni el propi municipi hauria de permetre una propaganda tan agressiva. Ni que fossin cecs!

● **El Museu se'ns torna contestari.** Amb l'exhibició de «Peces de Museu» hi apareixen a la primera planta dues colleccions de fotografies. Una per mostrar-nos l'antic Museu Municipal. L'altra —ia contestatària— se'ns fa palès l'atemptat contra el patrimoni museístic local. S'hi pot veure el mal estat de les peces emmagatzemades.

Hi manca, però, la collecció de fotografies del magatzem de peces a cases de particulars. Potser no tenen fotografies.

● **Canvis de direcció del carrer Sant Jaume.** En un Ple municipal es comprometeren a posar-se d'acord els senyors Climent i Rochina per a solucionar aquell desori. Ara en veiem els resultats. S'ha suprimit la direcció Nord-sud (des de la cruïlla del carrer del Museu). Procedint-se a ampliar l'aparcament a ambdós costats del carrer.

A hores d'ara és habitual trobar encara algun que altre despistat que condueix contra direcció. Canviar els discos senyalitzadors del tràfic no trenca els hàbits adquirits.

● **Propaganda de les eleccions municipals.** Les primeres octavetes recollides al carrer amb el títol «Eleccions municipals» va ser tan sols una jugada d'un impressor que oferia els seus serveis als partits polítics.

● **Protecció als pacífics vianants.** Ara ha tocat a la Plaça Maluquer i Salvador. A la voravia que segueix del carrer Espí i Grau hi ha posades una mena de valles-estaques per tal que els conductors respectin el pas peatonal i no aparquin —com es feia— damunt la voravia.

CLASSES D'ANGLÈS

Grups limitats

Telèfon 870 08 55

Comentaris d'urgència

La primera trampa

La Junta Electoral provincial de Barcelona s'ha vist ja precisada a imposar una sanció per infracció de les normes electorals. La primera infracció que es comet en la present convocatòria.

L'infractor és el Partit del Govern, la U.C.D., que molt abans de l'inici de la campanya electoral ha emplenat les parets amb grans cartells anunciadors de la coalició que ha format amb el nom de Centristes de Catalunya UCD.

La Junta Electoral ha estimat les reclamacions presentades pel P.S.C. y per Convergència, en el sentit que el fet infringia les normes electorals, que no permeten fer propaganda fins el dia 7 de febrer i ha imposat a U.C.D. una multa de la import quantitat de mil pessetes i li ha ordenat la retirada dels cartells.

Ja és greu que el Partit del Govern infringeixi les lleis que ell mateix ha dictat, però és encara més greu la reacció dels sancionats: Han dit que no pensen cumplir l'ordre de retirar la propaganda, ja que poden interposar recurs i, mentre aquest es tramita, ja s'hauran celebrat les eleccions. Es, com podem veure, una autèntica actitud de poc respecte tant a les normes com a l'autoritat de la Junta Electoral. I sobretot una lliçó d'allò que no és un joc net.

Lamentem el mal exemple de U.C.D. i la seva coalició electoral, que ha adoptat un nom tant autòcton com és el de Centristes de Catalunya, tot i estar al servei dels interessos polítics d'un partit de Madrid. I ho lamentem doblement perquè com a Coalició del Partit del Govern hauría de ser la més respectuosa amb les normes reguladores de la propaganda electoral, i perquè ja és la que s'endurà la gran tallada dels espais en la televisió, i tota la propaganda extra de les anades i vingudes dels membres del Govern.

Tots li agrairem, doncs, que procuri esmenar-se i subjectar-se a les normes electorals, a fi que ningú no pugui mai dir-los tramposos de Catalunya.

C. U.

Retalls del Butlletí Oficial de la Provincia

ADMINISTRACIÓ MUNICIPAL

15 de gener. — BIGUES I RIELLS

«Aprobado inicialmente por este Ayuntamiento el Plan Parcial de Ordenación de Rincón del Bosch, promovido por don Tomás Costa Xicota, permanecerá de manifiesto al público en la Secretaría de este Ayuntamiento, durante un mes.»

15 de gener. — LLISSÀ D'AMUNT

«Don Angel Sánchez Sánchez, ha solicitado de esta Alcaldía licencia para apertura de un taller de carpintería mecánica, a emplazar en Can Vilageliu, calle sin nombre, a 18 m. de carretera Parets a Bigues.»

17 de gener. — LA LLAGOSTA

«Se convoca la siguiente oposición para cubrir en propiedad una plaza en la plantilla de personal de este Ayuntam.ento dentro del grupo le Administración especial, subgrupo de Servicios especiales. Auxiliar de la Policía Municipal (Alguacil).»

17 de gener. — MONTORNÈS DEL VALLÈS

«El Ayuntamiento aprobó inicialmente el estudio de detalle de la manzana comprendida entre la calle Jaime Ginesti, carretera de Masnou a Granollers y autopista en proyecto del núcleo de Vilanova de La Roca, de este término municipal, promovido por don Manuel de Caralt Mata.»

17 de gener. — MOLLET DEL VALLÈS

«Convocatoria para cubrir en propiedad una plaza de Técnico de Alministración General, vacante en la plantilla de este Ayuntamiento, que caso de obtener el correspondiente visado de la Dirección General de Administración Local, se ampliará con dos plazas más.»

18 de gener. — PALAU DE PLEGAMANS

«Aprobado un proyecto de "Estudio de detalle de alineaciones, rasantes y delimitación de la zona 3 f 2 en la calle Can Torrents", de Palau de Plegamans, confeccionado por el Arquitecto municipal, don Francisco de P. Arola Durán.»

18 de gener. — MONTMELÓ

«Aprobado el proyecto de Presupuesto extraordinario para atender al pago de las obras de construcción de un edificio destinado a Centro Cívico-Recreativo con Club de Ancianos, estará de manifiesto al público por espacio de quince días hábiles.»

18 de gener. — SANT CELONI

«Durante ocho días permanecerá expuesto al público el pliego de condiciones regulador del concurso para contratar los servicios de recaudación municipal por gestión directa en período ejecutivo.»

18 de gener. — LLISSÀ D'AVALL

«Se anuncia concurso para el mantenimiento y conservac.ón de las instalaciones del alumbrado público de Llissá d'Avall. La duración del contrato se ha señalado en tres años.»

18 de gener. — AIGUAFREDA

«Se hace pública la constitución del Tribunal que ha de fallar las pruebas selectivas restringidas para proveer en propiedad una plaza de Alguacil.»

19 de gener. — AIGUAFREDA

«Aprobado el proyecto técnico de instalación y modern.zación del alumbrado público de las calles Marinada, del Sol, Pirineo, Montseny, Núria, Verdaguer, Dachs y Mossèn Josep Salvans, confeccionado por el Ingeniero Industrial.»

19 de gener. — CALDES DE MONTBUI

«Convoca a concurso-subasta la ejecución de las obras de pavimentación y alcantarillado de la calle José Antonio, Plaza del Marqués y Arrabal del Remedio, de esta población.»

19 de gener. — CANOVELLES

«Aprobada la Ordenanza fiscal n.° 7, para la exacción de la tasa sobre el servicio de Cementerio, conducción de cadáveres y otros servicios fúnebres de carácter municipal.»

Nota. — El Butlletí Oficial de l'Estat, publica la següent «LEY por la que se modifica el artículo 18 de la Ley 1/1970 de 4 de abril, de Caza, relativo a constitución de cotos sociales.»

Plaça Gran, 27/1/1979, p. 5 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

El Xampany i el Xiclet

Xampany i xiclet són dues paraules que comencen amb la mateixa lletra: la *x*. Aquesta lletra és la que fan servir els matemàtics quan han d'anomenar una incògnita. Recordem encara les fórmules cabalístiques que turmentaven el nostre batxillerat: x = ... A vegades sortia un resultat rodó; altres cops, unes quantitats absurdes sorgides aneu a saber de quines profunditats misterioses. La *x* sempre té ressonàncies de problema.

Fa uns quants dies he tingut l'ocasió de visitar uns petits, ben cuidats i selectes cellers de xampany; un xampany, no cal dir-ho, de qualitat. Mentre passejava entre la penombra i el silenci, les passes ressonaven esmorteïdes i tot tenia un aire mig sagrat; fins i tot les velles i negres teranyines; em sentia immers com en una mena de ritual antic que s'endinsava en la història dels segles. El vi ha estat un element bàsic en la configuració de les cultures, especialment mediterrànies, i divinitzat en algunes d'elles.

El procés d'elaboració del xampany és lent i requereix tranquil·litat, repòs, silenci, penombra, fins que tot el més supèrflu es pot extreure i resta pura i nítida l'essència. En aquest sentit podríem establir un paral·lelisme entre xampany i cultura. Però quan anem a fer-ho, ens surt de trascantó un franctirador inesperat i poderós: el xiclet.

Heus aquí un altre cas: el xiclet. Una paraula que també comença amb *x* aquesta sí que és una incògnita moderna, complexa i intrincada, tot i no semblant-ho. El xiclet és un dels exemples més clars de la rapidesa, de la superficialitat; es fabriquen a milions diàriament; és un producte típic de la societat de consum que neix avui i es mor demà, que es llença quan encara no s'ha acabat, que el dimecres pot tenir gust de pastanaga i el dijous de cacauet, i que tant serveix per passar estúpidament l'estona com per empastifar un bell somriure amorós. La seva *x* és una incògnita aparentment fàcil però respon a un problema sociològic molt intrincat en el seu plantejament.

Renoi! També es podria establir un paral·lelisme entre xiclet i cultura. És aleshores quan, esglaiats, veiem acarades dues cultures o més ben dit, dos substrats d'on emergeixen dues cultures ben diverses, gairebé diria oposades. I ambdues conviuen en el nostre país: la cultura del xampany i la cultura del xiclet, podríem anomenar-les.

Al primer cop d'ull, aquell que és tan propi dels radicalismes demagògics, podríem classificar-ho com la cultura burgesa i la cultura vulgar. Si ens ho mirem amb una mica més de calma veurem que no és així, i si ho anem analitzant més a fons podrem trobar-hi importants punts de reflexió.

A Catalunya, avui, hi conviuen sense excessius problemes ambdues cultures, una molt popular i visible al carrer, la del xiclet, la de les revistes sensacionalistes i els reportatges de moda, bandera multicolor de la societat del consum, jove, de ritme trepidant, amb el Déu Pela com una melodia constant. L'altra és la del xampany, molt més monòtona i elaborada, menys visible i encomanadissa perque és fruit de l'estudi, del treball en profunditat, que cerca les seves arrels en la història i deïfica les essències permanents de la terra i del país; que estima la tècnica sense ésser-ne esclava.

No són, en realitat, dues cultures incompatibles; però tampoc m'atreviria a dir que siguin complementàries. La del xampany té una llarga tradició europea; la del xiclet és d'importació, sobrevinguda, tot i que el seu ràpid triomf no ens la faci semblar estranya.

Escric això quan els nostres parlamentaris han aprovat ja l'Avantprojecte de l'Estatut per Catalunya. L'Estatut serà la peça fonamental pel nostre futur. Jo no sé si algun parlamentari mastegava xiclets durant les discussions; potser sí. Però el que sí puc dir és que la seva elaboració, respectant tots els punts de vista, ha obeït a la cultura del xampany. Tampoc sé si en bevien durant les sessions; no ho crec, per si un cas.

Ho han fet, això sí, com calia; amb plena responsabilitat. Catalunya tirarà endavant si tots els seus fills ens prenem les coses seriosament. I la simbologia de les dues cultures que m'ha servit per endegar aquest comentari també pot servir per donar més relleu al seu exemple.

L'únic que era ens resta per conèixer és la *x* del futur. L'equació que se'ns presenta és realment complexa i complicada. Valorem amb calma cada factor i no ens deixem endur per les demagògiques facilitats. El repòs, el silenci, l'austeritat dels cellers, em sembla que ens ajudaran més que ningú a veure-hi clar i que, extret tot el que sigui supèrflu, resti nítida l'essència de la nostra nacionalitat com a factor dinàmic i positiu que ens faci avançar segurs pels camins de la història.

I malgrat tot, podrem seguir bevent bon xampany i mastegant xiclet en la mesura necessària.

Martí Sunyol i Genís

Auxilia ● A

L'ajuda

«Auxilia» es dedica a l'ajuda del disminuït físic i al malalt de llarga curació a promocionar-se, fent-lo apte per a la participació activa en la societat, en la mesura de les seves possibilitats.

A Barcelona funciona en base a una escola especialitzada. S'hi fan estudis i publicacions dels resultats. A la ciutat de Sabadell hi ha una escola amb quatre doctors. Tenen subvencions de l'Ajuntament, particulars i entitats. El pressupost arriba al voltant dels quatre milions. Tenen molta gent que els ajuda, especialment mestres titulats.

AUXILIA, A GRANOLLERS

A Granollers, Auxilia es troba al carrer del Sol, número 29. A la planta baixa. El local és una estança adaptada. El menjador-sala d'estar és la classe. El local està ambientat. Allà hi fan des de treballs manuals, jocs, classes... L'espai és reduït, però amb les possibilitats que tenen en aquests moments estan satisfets.

Hem intentat aproximar-nos a la seva feina. Ens hem entrevistat informalment amb l'Eduard Font, que fa actualment de tresorer, i amb el sicòleg, en Josep Maria Piera i Lleonart.

Una habitació fa de despatx. Amb l'estufa encesa, l'ambient es fred. Al voltant de la taula m'expliquen la tasca que porten entre mans, les seves moltes limitacions, les seves esperances i les seves frustracions.

L'AJUDA MUNICIPAL

Fa uns dos anys anaren al nostre Ajuntament. Els rebé la primera autoritat. Van sortir-ne satisfets. Els prometeren diners per a costejar un sicòleg i despeses per a excursions.

Quan al cap d'un temps hi tornaren a saber els resultats, tingueren la decepció. Els digueren que no ho tenien registrat.

No tenen la subvenció, però no es demoralitzen.

L'AJUDA DE PARTICULARS I ENTITATS

Continuen necessitant gent que vulgui col·laborar. L'ajuda pot ser múltiple. Des de la gestió, a les classes particulars a domicili, fins a l'econòmica. Tot un reguitzell de possibilitats.

ORGANITZACIÓ

L'equip que tira endavant, l'entitat, estan organitzats. A més d'ells dos, hi ha la Pepita Martí, que fa de col·laboradora, la Maria Moix responsable local i que fa d'enllaç amb Barcelona. Em parlen també de l'Emília, que estudia sicologia. D'en Carles Los. Dues persones van a donar classe per les

Plaça Gran, 27/1/1979, p. 6 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

lia ● Auxilia ● Auxilia

disminuït físic

cases, quan no es poden traslladar. Es té molt contacte amb els pares i mestres. També hi ha qui els fa plàstica i més endavant faran sortides.

D'alumnes en tenen actualment uns nou de fixes. Van a escoles normals i després de 6 a 9 de la tarda tenen unes hores de reeducació.

En Josep Maria s'encarrega de fer l'estudi individual, per després fer una sèrie de recomanacions tant als educadors del centre, mestres escolars, com als propis pares. Una teràpia a nivell personal, relacionada amb la família. L'educador s'encarrega de fer una reeducació del nen. Molts problemes de comprensió.

ELS INICIS, AQUÍ

Van començar fa uns sis anys amb xicots joves que estudiaven. Donaven classes particulars i crearen una espècie de centre d'esplai. Feien sortides. Reconeixen que en el seu inici feien una mica de guarderia, amb esperit paternal.

Es va intentar fer una taula rodona —fa dos anys— de mestres. Hi col·laboraren les assistents socials.

Féren una campanya per tal de sensibilitzar la població: «Si en coneixeu algun (minusvàlid o malalt de llarga convalescència) digueu-ho en veu alta, perquè el silenci ens margina cada vegada més. Solament som disminuïts físics». Només els varen comunicar un sol cas.

Els resultats de la integració han estat des d'incorporar alumnes a escoles o buscar treball, donar classes particulars, adquirir material ortopèdic, cadires de rodes... Porten alumnes al gimnàs. D'altres a recuperació a Barcelona. Poques persones. Pocs alumnes, però encara no han parat.

EL DISMINUÏT FÍSIC I MALALTS DE LLARGA CONVALESCÈNCIA

Realment aquí a Granollers hi manca aquest treball d'ajuda a unes persones, que per un accident o una deficiència física es troben amb problemes. Cal que trobin en la societat el seu lloc, que s'integrin. Que no se'ls tracti per caritat. Tenen dret a l'amor i al respecte. No han d'estar marginats. Cal un Centre —amb totes les de la llei—. Però abans cal un moviment ciutadà de col·laboració. Hem indicat diverses maneres. Però n'hi ha moltes més. Una, podria ser que si sabeu d'alguna persona que es trobi en situacions semblants els informeu d'aquest moviment.

UNA NOVA ACTITUD

Aquest any han tirat enrera. Han volgut trepitjar sobre segur. Han volgut recolzar-se en la ciència. Tenen esperances. Quan hi hagi mitjans... Ara, però estan limitats. Si a les escoles tenen infants amb problemes els agraïrien que entressin en contacte. Tenen problemes de subsistència, però, segueixen endavant . Saben que tard o d'hora aquest treball tindrà consistència. Obren les portes.

No els fa vergonya de demanar. Si hi voleu col·laborar ja ens han dit on els trobareu.

Hi haurà algun partit que els inclourà en la seva campanya? Cal un toc d'atenció. Tant de bo que en aquesta campanya electoralista prenguéssim consciència d'aquestes i d'altres realitats.

Josep Maria Farnés

6 anys d'activitats a casa nostra

En una reunió realitzada el setembre de 1973 a Barcelona es parlà de la necessitat que a Granollers es munti un centre d'Auxilia.

Del setembre al gener es busquen col·laboradors. Es posen anuncis i es pengen pòsters. Al gener ja hi ha un grup bastant nombrós i aquesta entitat comença a funcionar. No disposen encara de local propi i les reunions es fan a l'aixopluc de la Parròquia. A mig curs els cedeixen una casa al carrer Ricoma. Una casa senzilla de planta baixa. S'acondiciona i quan acaben el curs han pogut donar a l'abast a vint alumnes. L'activitat que portaven a terme eren classes durant el temps lliure, i també treballs manuals. A la inauguració hi havia assistit Madame Deffontainer –fundadora d'Auxilia a Espanya.

Quan comença el curs 74-75 els col·laboradors són més de trenta. Com que disposen de local poden organitzar millor les classes. Estan animats. Fan moltes activitats no escolars. La típica castanyada. Una excursió per tal de recollir material per a muntar el pessebre. Una festa de Nadal al Centre.

Al gener es celebra una Festival Folk en benefici d'Auxilia. Segueix una excursió a Cànoves i una altra a Palou. Al maig fan una excursió a Arenys.

En començar el curs 75-76 tenen menys alumnes. En tenen dos als quals els han trobat treball. Altres dos entren en escoles normals, encara que segueixen donant-los ajudes. Un altre a escola professional. Els col·laboradors també són menys. Quinze en total. Es traslladen a la Plaça de l'Església. El nou local és més ampli i més ben dotat. Com a inconvenient està situat en un tercer pis. Les classes continuen, però amb dificultats. Falta personal. Sobretot especialitzat. Auxilia passa en aquells moments una autèntica crisi.

En iniciar-se el curs 76-77, la manca de personal que vulgui ajudar-los és gran i es veuen en la necessitat de posar anuncis. Apareixen noves persones interessades amb la problemàtica del minusvàlid i la seva integració en la societat. Però es refreden. Comencen el curs amb pocs professors. Al desembre canvien de local. L'actual situat al carrer del Sol. És ampli, situat a la planta baixa.

L'actual curs 78-79 està ple d'esperances. Tenen grans projectes. Compten amb un sicòleg, professors i col·laboradors.

Plaça Gran, 27/1/1979, p. 7 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

La vista és la que treballa

Hem llucat, al darrer número, a l'encapçalament d'un article, l'oració *no us agraïran mai.* Com sigui que la forma verbal transcrita porta indegudament dièrisi, hem cregut adient parlar avui, un xic, d'aquest signe ortogràfic, format per dos punts sobre una *i* o bé sobre una *u.*

Tothom sap que una *i* o bé una *u* posades, dins un mot, immediatament darrera una altra vocal, per regla general, forma diftong amb aquesta vocal (ex. *aire, causa,* etc.), o són consonants, i, per tant, formen síl·laba amb una vocal següent (ex. *noia, joia, cauen, creuen,* etc.).

Ara bé, quan això no succeeix, o sigui quan una *i* o bé una *u* precedida de vocal és el so culminant d'una síl·laba i, per tant, no formen síl·laba amb aquesta vocal ni amb una vocal següent, han d'assenyalar-se llavors amb dièrisi, sempre i quan no hagin deportar accent gràfic per alguna de les tres regles d'accentuació dels mots polisíl·labs. Així escriurem *veïna, atribuïa,* etc. En canvi, escriurem *vei, atribuíem,* etc.

La dièrisi serveix també per a indicar que una *u* situada entre una *g* o una *q* i una *e* o una *i* no és muda com ho és en les paraules *guerra quitrà,* etc., sinó que ha d'ésser pronunciada. Així, escriurem *següent, freqüència, ambigüitat,* etc.

També serveix per a indicar que una *i* precedida d'una vocal no forma diftong amb aquesta vocal. Així, *ruïnós.* Recordem sempre que la *i* del sufix *itat* ha d'ésser sempre el so culminant d'una síl·laba. Ex.: *continuïtat.*

Cal tenir present que no es posa dièrisi:

a) A les paraules que acaben en *ista* o *isme.* Així, *egoista, altruisme.*

b) Als verbs que tenen *ir* d'indifinitiu i *int* de ferundi, amb llurs futurs i condicionals. Ex.: *oir, trair, traduir, succeir, agrair,* etc. (Per això, a la frase que ha motivat aquest petit comentari d'avui, la forma verbal correcta, ja que es tracta d'un futur, *és agrairan,* sense dièrisi.)

c) Els mots formats amb algun prefix (*co, re, auto, contra*) adjunt a un altre mot començat en *i* o en *u.* Ex.: *coincidir, reunir, autoinducció, contraindicació.* No obstatn, escriurem *reïxo, reïxes, reïx, reïxen, reïxi, reïxis* i *reïxin* (formes del verb *reixir*) així com *reüll* i *reüllós,* mots tots ells que constitueixen una excepció a aquesta regla.

d) Les terminacions llatines *um* i *us.* Ex.: *harmònium, triunvir, Màrius.*

I, per avui, prou. Gràcies per la vostra atenció.

R. M. C.

Llibres

L'Ametlla del Vallès

Josep Badia i Moret: «L'AMETLLA DEL VALLÈS. NOTES HISTÒRIQUES». 188 pàgines. 10 làmines.

L'autor de «La Baronia de Montbui» (llibre publicat fa ben bé deu anys), ens ofereix ara una història de l'Ametlla fruit de molts anys d'observació i de treball pacient entre documents.

El contingut és ampli en el temps. És un recull de dades i de fets coneguts del passat ametllatà. D'un passat que va de la prehistòria —es fa referència a les troballes arqueològiques en el terme de l'Ametlla—, fins als primers temps contemporanis (és a dir, el segle XIX), passant per l'Edat Mitjana, quan els arrogants noms de Sunifred, Oleguer, Arnau i Guillem hi eren freqüents.

L'atenció es fixa, abans de tot, en aquest llarg feudalisme —a les nostres contrades traspassà molt el segle XV— que explica bona part de la història actual. No pretén, en canvi, d'entrar en els fets ocorreguts al llarg del segle XX. És propòsit de l'autor que aquests —que han ocasionat transformacions substancials en el poble—, siguin motiu d'un nou llibre.

Amplitud també, quant a temes: població, economia, fets militars, institucions, cultura, devocions. Amplitud temporal i temàtica que no comporten pas manca de trets historiogràfics ben moderns: els fets locals, lluny d'analitzar-se aïlladament, són vistos en relació gairebé constant amb esferes més àmplies (Catalunya) i —sobretot— la Baronia de Montbui) i amb els pobles veïns. Queda reflexada d'aquesta forma, la importància que tingueren, en segles passats, els Francesc Barnils, Genís Burguès, Francesc Maspons, Jaume Falgar, i d'altres, de Sta. Eulàlia.

Moderna, en segon terme, per la modèstia en l'ambició de l'autor: «el meu intent era només reunir en un llibre un seguit de dades històriques sobre L'Ametlla i no pas escriure una història pròpiament dita (...) Si un dia algú, amb l'ajut d'aquestes notes, pot escriure la veritable Història de l'Ametlla...». Aquest caràcter d'incomplert que dóna al seu treball en finalitzar-lo, el veiem també ben en la línia de la història actual.

Les fonts, són ben diverses. Les recerques de Mn. A. Basolas, per qüestions parroquials i poblacionals. En general, però, es tracta del resultat d'un valuosíssim treball personal sobre els documents. Diversos d'aquests, són reproduïts al llibre.

Un descobriment, ens sembla, cal remarcar: l'obra demostra clarament que la devoció a la Verge de Puiggraciós prové almenys del segle XIII i no pas del XVII, com s'havia cregut fins ara.

«Planer, sempre planer. Fugir de tecnicismes», *és norma de l'autor.* El cert és que l'obra tracta tots els temes —els fàcils i els complicats— amb llenguatge agradable, ben comprensible per a tothom.

Una obra més per afegir a la bibliografia de la comarca. Una obra més, que representa, però, un gran treball, ben difícil de calcular. Un llibre més per afegir a la pila de «les obres de qualitat» que són a disposició dels lectors del Vallès i que recomanem, vivament.

Lluís Galobart

CLASSES PARTICULARS, A HORES CONVINGUDES, DE TAQUIGRAFIA I MECANOGRAFIA

ES DONEN CLASSES PARTICULARS A TOTA PERSONA QUE VULGUI INICIAR-SE EN FRANCES I ANGLES.

CLASSES PARTICULARS, A HORES CONVINGUDES, PER A PERSONES QUE VULGUIN APRENDRE ESCRIURE BE EL CATALA

TRUQUIN AL TEL. 870 05 86 (DE 7 A 10 DEL VESPRE)

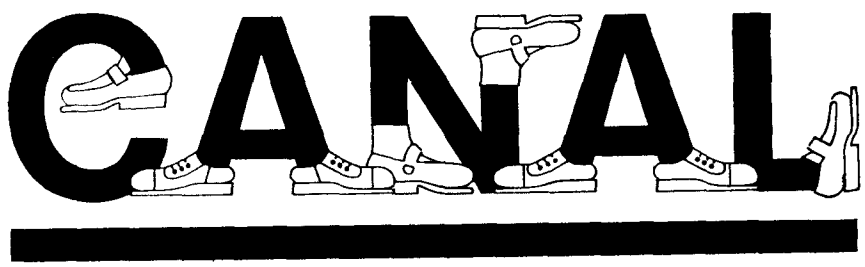

CALÇAT INFANTIL I JUVENIL

ANSELM CLAVÉ 46
GRANOLLERS
TELÈFON 8708560

Plaça Gran, 27/1/1979, p. 8 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

De la vida estant

A còpia d'empassar-se molta saliva

En Jordi ha tingut una història familiar poc satisfactòria. No parlaré de la seva infantesa, ni tampoc de la seva joventut. Explicaré quelcom del seu viure adult.

Havia après a respectar els grans i ho feia sempre de bona gana i amb docilitat. Per ell, respectar els grans, no era només cosa de bona educació, era fins i tot qüestió de seny i d'humanitat.

És clar que aquest respecte als grans li havia exigit empassar-se la saliva moltes vegades. Havia renunciat a moltes de les seves iniciatives i a moltes de les seves decisions. Encara que s'ho passés en silenci, n'era ben conscient. Sabia que el respecte als grans el retallava per tots costats i li llevava moltes possibilitats. Cert que no s'hi resignava. Cert que vivia hores de lluita i de sofriment interior. En Jordi, però, no ha estat mai ni un revoltat ni un ressentit.

Això sí, dintre seu, madurava i prenia cos una decisió: la d'evitar, per tots els mitjans possibles, repetir la seva desagradable experiència amb aquells que eren els seus fills. Senzillament se'ls estimava.

En Jordi, havia après bé la lliçó. Fins aquí havia estat un bon alumne. Havia observat, havia sospesat, havia mesurat. En Jordi, potser no tenia massa estudis, però tenia molt de seny. Com a persona, s'havia realitzat per un camí gens enlluernador. Assolia la maduresa, aquella que és plenitud.

En Jordi, ara que té fills, comprèn que li ha arribat l'hora de l'acció i, amb aquesta, la seva gran oportunitat i també la seva gran temptació.

Pensa, dintre seu, que no ha manat mai, que no ha decidit mai, que tampoc mai no ha pres cap iniciativa. Ara, però, li ha arribat l'hora. Per altra banda, vol respectar els seus fills, vol que no passin el que ell ha passat. Vol, doncs, deixar-los pensar, decidir i que tinguin iniciatives.

I jo, es pregunta en Jordi, jo què? Quan pensaré, decidiré i tindré iniciatives? Abans hi renunciava per respecte als grans. Ara hi renunciaré per respecte als fills. I, així, per respecte primer als uns i després als altres, jo no hauré decidit res, no hauré tingut cap iniciativa, no hauré manat mai.

Compreneu els interrogants d'en Jordi? Sospiteu, com ell que no s'ha realitzat? De debò, gosaríeu afirmar que en Jordi és un ser mancat? No, jo no goso.

Abans deia que en Jordi no era ni un revoltat ni un ressentit. Ara afegeixo que tampoc no és un resignat. Ha servit sense escatimar res. Potser no ho sap. Al meu entendre, però, ha fet l'opció cabdal i vàlida, aquella que ha donat sentit al seu viure i al dels altres. No ha estat capriciós. D'acord. No ha estat arbitrari. També d'acord. Però ha reeixit airosament. Us sembla poc?

Josep Cardús i Grau

GLOSES

Una estafa original

Encara que des del punt de mira de l'ètica més rígida hi hagi tantes accions humanes mancades d'honestedat, nosaltres, que no som moralistes, sentim una certa tendència a perdonar aquelles que no fan gaire mal, sobretot si van acompanyades d'una mostra evident d'enginy i gràcia.

No fa gaires dies que vam tenir ocasió de conèixer i amnistiar una d'aquestes dolenteries venials, comesa, aquest cop, per un amic nostre, honrat propietari d'alguns aparells d'aquests que, penjats a la paret d'un lloc públic ben concorregut, us ofereixen el vostre tabac preferit. Tant sols cal introduir unes monedes a l'escletxa apropiada i accionar la palanca que provoca l'aparició del desitjat paquet.

L'altre dia, comentant amb aquest amic, la marxa del seu negoci, li vam preguntar si potser alguna vegada l'han pagat amb moneda falsa, posat que dintre l'aparell no hi ha —ens pensem— cap persona encarregada de verificar-ne l'exactitud i la bondat.

—Sí; diverses vegades —em va dir— hi trobo unes peces metàlliques que no tenen curs legal i només són aptes per a ser llençades a la claveguera; però no m'hi encaparro gaire. Al capdavall no hi perdo res.

—Voleu dir?

—Ja ho crec! Mireu: amb aquella ferralla falsa vaig a comprar tabac en una màquina que no sigui la meva, i... santes pasqües!

I tots contents, pensem nosaltres: aquell que primer ha dipositat la moneda falsa, perquè el tabac li ha sortit de franc; el meu amic també, perquè se n'ha desempallegat de seguida; i no cal dir res dels altres comerciants que l'han anada rebent, ja que bé prou que se l'hauran treta de sobre pel mateix procediment.

Els diners falsos van corrent així d'un aparell a l'altre sense perjudicar ningú, i aquesta cursa incessant no s'acabarà, potser, fins que totes les monedes de tots aquests estancs a l'aire lliure siguin falses de necessitat.

XIXU

DOLTRA T.

EXPOSA

OLIS

A LA

SALA DE CULTURA SANT JORDI DE GRANOLLERS
DE LA CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

FINS EL DIA 31 DE GENER

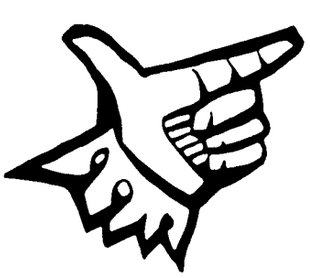

A L'Ametlla del Vallès

un propietari vendria un troç de la seva

Finca Rústica

molt ben situada amb **aigua, llum i dret d'edificar-hi**

Si pot interessar-li veure-la, convingui dia i hora, telefonant de 10 a 1, de dilluns a divendres al 318 38 46

Plaça Gran, 27/1/1979, p. 9 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Esports

La revolta del Futbol

El futbol nacional, s'ha revoltat, així com no massa temps enrera entre la Delegació Nacional d'Esport i la Federació Espanyola de Futbol feien i desfeien, almenys aparentment, ara no, ara els Clubs s'han tornat contestataris. el proper Campionat del Món de Futbol, pel fet de jugar-se a Espanya, serà l'àrbitre de la discussió.

L'etern problema del futbol espanyol és el guanyar, guanyar al preu que sigui, ja que d'altra manera la mamella dóna menys, i els interessos són prou importants com per fer el joc tal com cal, d'aquesta forma tenim com a la proposta oficial, els Clubs han imposat el seu interès i de moment cada Club podrà disposar de dos estrangers i dos oriünds, per altra banda en Benito Castejón, President del Consell Superior dels Esports, ja ha anunciat la preparació d'un «dossier», per tal que a l'any 1982, amb motiu del Campionat del Món poguer confrontar els diferents moments, tanmateix com si esperés i desitgés el fracàs del futbol nacional.

El futbol a Espanya, és netament importador, el dèficit en divises és gran, i el «tinglado» inescrutable, entretant tot l'Esport resta en una situació de subdesenvolupament de la qual ni el mateix futbol se n'escapa, no massa temps enrera el mateix Benito Castejón, afirmava el dèficit de vuitanta mil milions de pessetes en instal·lacions, a la qual hem d'afegir-hi una quantitat molt superior en esperit esportiu a la nostra joventut, totes aquestes situacions han aconseguit d'allunyar el nostre jovent de la pràctica esportiva, ja que s'ha aconseguit no fer-hi ambient, ni caliu, ni estimar les petites coses bones que l'Esport ens pot proporcionar.

El *més lamentable de tot això, és que* al pas que anem, dintre d'uns anys, podrem fer servir aquests mateixos tristos arguments per a definir l'Esport a Espanya, de moment el Ministeri d'Educació i Ciència no reconeix, malgrat la Constitució, l'Esport com a matèria imprescindible per a la formació de l'individu, amb referència a Catalunya, de traspassos en matèria esportiva, de *moment res de res, i tots nosaltres*, desitjant trobar camins, per tan sols una petita sortida a nivell local ja ens donaríem per més que satisfets.

J. Comas

Granollers ahir i avui

MUSEU DE GRANOLLERS, obrirà el proper divendres, dia 2 de febrer, l'exposició **«Granollers ahir i avui»**, la qual intentarà donar una visió de l'evident procés de degradac ó que la nostra ciutat ha anat patint durant les da rres dècades.

L'exposició —que pretén ser una de les primeres mostres actives que el Museu pensa anar portant a terme—té com a punt de partida una sèrie de fotografies antigues dels indrets i carrers més característics de la nostra ciutat que, o bé han desaparescut, o bé llur transformac ó poc o res aporta per a una millor qualitat de vida.

El tema, per ésser molt ampli, es limita en el seu començament a un seguit ben concret d'aspectes. En principi, al costat de cada un dels temes que es presenten, caldrà adjuntar una nova visió actual del lloc, o bé un nou plantejament que l'aportació ciutadana pugui suggerir, fent que la llur confrontació esdevingui enriquidora de la mostra i ens doni una clara perspectiva de les iniciatives i conceptes que han ajudat a perfilar el camí que hem anat fent.

Tots els que hi tinguin interès —grans i petits— poden anar lliurant a MUSEU DE GRANOLLERS, tan prompte com els sigui possible, el material antic o nou que tinguin disponible, a l'objecte d'incorporar-lo a la mostra, que serà clausurada el 4 de març vinent.

Es respectarà el sistema d'expressió, sigui dibuix, pintura, etc., encara que MUSEU DE GRANOLLERS suggereix la tècnica fotogràfica en blanc i negre o color i mides de 18 x 24 cm. com a mitjà més idoni per a plasmar la finalitat que es tracta d'assolir. MUSEU DE GRANOLLERS es reserva, però, el dret de disposar del material rebut d'acord amb les convencions que plantegi la problemàtica de la mostra convocada.

Per a més informació, en el propi Museu, totes les tardes, excepte els dilluns, de les 6'30 a les 8 30. També tots els matins i tardes excepte els dilluns, per mitjà dels telèfons del Museu, 870 96 51 i 870 66 08.

CAMP

Plaça Gran, 27/1/1979, p. 10 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Cinema

Sobre les Sèries B

(U) El nom de sèrie B serviria per a diferenciar unes produccions cinematogràfiques d'unes altres hipotèticament anomenades de sèrie A. Aquesta fóra la pellícula feta per la gran productora, amb múltiples recursos econòmics, gran repartiment estelar, llançament publicitari de grans proporcions, etc. Pel contrari, la serie B seria la feta per productora independent, per gent que s'obre camí en el mon del cinema, exhibició en cinemes de segona categoria (si és que n'hi ha), etc.

Però deixem de parlar en condicional i parlem en present perquè aquest cap de setmana es poden comprovar els dos tipus en els cinemes granollerins: «Caged Heat» és la B i «Hindenburg» és la A.

(Dos) Des del punt de vista de l'espectador cinèfil, cineferit si voleu, el món de la sèrie B és un dels més apassionants. Cal moltes vegades un esperit aventurer per anar a descobrir què s'amaga darrera d'un film del qual es desconeix la procedència del director, dels actors i de tothom: la sèrie B és el món de les petites o grans obres mestres i de les barbaritats amb premeditació i traïdoria.

«Caged Heat» (1974) és una pellícula de gènere, una de les altres constants de la sèrie B. És una pellícula de presó de dones, amb bones i dolentes, de doctors tenebrosos, d'escarcelleres monstruoses o dubtoses, amb violència i sexe, amb cops de puny, trets, carreres, dutxes, de tot una mica... i, oh sorpresa!, molt divertida.

«La cárcel caliente» és un film de poca importància, sense cap pretensió i que vol distreure de la forma més primària com més de pressa millor (i ho vol fer en vuitanta-tres minuts, perquè a més és curta).

I qui s'hi troba darrera d'aquesta pellícula? Ni més ni menys que l'inefable *Roger Corman* amagat a la productora «New World Pictures». Algun dia s'haurà de fer un gran homenatge a aquest home: director-productor nordamericà que ha donat sortida a molts dels joves directors USA que ara s'imposen a les cartelleres de tot el món: Coppola, Scorsese, Bogdanovich, Nicholson i, en menor mesura, Hellman, Harrington, Sanders, varen sortir de la seva llar.

A destacar la sempre estimulant presència de Barbara Steele al film, una de les muses de la Hammer dels anys seixanta.

(Tres) *«Hindenburg»* (1975) ha tardat en estrenar-se ací. Pertany a la moda del cinema catastròtic que varem patir (en la pitjor accepció del mot) fa dues temporades.

«Hindenburg» és una sèrie A. Això és: produida per la Universal (una de les grans a USA), amb repartiment estelar (C. Scott, Bancroft, Young, Meredith), amb director prestigiat (Wise), efectes especials a dojo, emoció, «suspense», zeppelin que esclata, gent que mort, on passa «la tira» de coses, emparat en fet històric, xiscles i moltes coses més. Divertida? Ni fa ni fum, perquè tota aquesta majestuositat i aparatositat que volen tenir tantes i tantes sèries A arriben a un punt que carreguen. A les sèries A els manca l'encant que moltes sèries B aconsegueixen amb menys diners i menys ànsies de posteritat.

(Quatre) Aquest món de sèries és típicament USA i de vegades anglès. No es podria comprendre aquesta divisió en el cinema francès o espanyol o rus. Cal una indústria cinematogràtica capitalista plenament desenvolupada.

Una pellícula com *«Nunca en horas de clase»* (1978) és un refregit de film «travoltià» i punt. O si voleu més, un film oportunista que per a la seva producció potser s'han gastat més diners del normal i res més.

Per cert, al programa de mà del Majèstic hi diuen: «por su larga duración el domingo solamente se proyectará una película». Perquè no diuen que així podran fer més sessions, i per tant més *peles*, i tothom s'hi entendrà? Per als amants de les «boutades» i provocacions hi posen a més, també literalment: «¿Sabían lo que hacían sus hijas de las 6 a las 9 noche? ¡Padres despertad ya!». Quines penques!

Lluis Bauxell

Mots encreuats - 7 • Quico

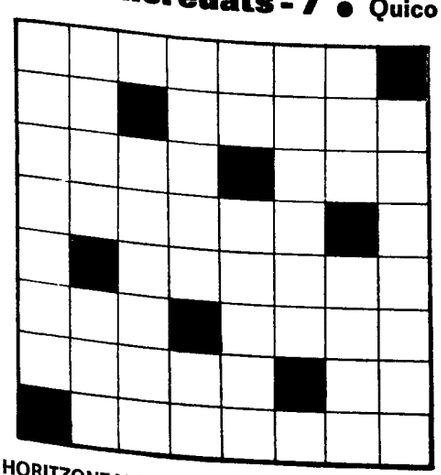

HORITZONTALS

1. Batlle. — 2. Mitja foca. Que conté de quelcom tant com permet la seva capacitat. 3. Magistrat municipal. Al revés i repetit, timbal llarg i prim. — 4. Recipient emprat en fotografia. Zero. — 5. La té tant el te com la tila. Administrador dels béns del pròdig. — 6. Al revés, passejada de carruatges amunt i avall d'un carrer. Bala més petita que l'ordinària. — 7. Fagi trinats. Interjecció. — 8. Made in U.S.A.

VERTICALS

1. Cercat amb una cura exagerada. — 2. Al revés, crit de dolor. Planeta. — 3. Cent. Relatiu als ibers. — 4. Festa, forada, que sol fer-se en ocasió d'alguna romeria a una ermita. Conjunció. — 5. Dígraf. Al revés, instrument per a allisar la fusta. — 6. Pregunta. Vocal. — 7. Nom de lletra. Al revés fruit. — 8. Relatiu a l'àtom (fem.).

SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

H.: 1. Regidor. — 2. Eu. Núria. — 3. Mapa. UDC. — 4. Enemic. O. — 5. N. Nassos. — 6. çaJ. Oest. — 7. Avall. Ca. — 8. Etzibar.

V.: 1. Remença. — 2. EUAN. Ave. — 3. G. Penjat. — 4. ínamA. LZ. — 5. Du. Isoli. — 6. órucsE. B. — 7. riD. Osca. — 8. Acostar.

illa sports
tot per a l'esquí
Generalíssim, 165
Telèfon 870 16 34
GRANOLLERS

Agenda

Cinema

ASTORIA
Deseo
Consejero sexual

MAJESTIC
Nunca en horas de clase
Más allá de la violencia

MUNDIAL
Hindelburg
Tarzán en peligro

PRINCIPAL
La cárcel caliente

SALA SANT ESTEVE - club infantil
La Montaña Embrujada

Exposicions

Museu de Granollers
Cartells anglesos i nordamericans
Exhibició Peces del Museu
Tarda, 6,30 a 8,30

Sala Sant Jordi de la
Caixa d'Estalvis de Catalunya
Doltra T. - olis
Feiners: 5,30 a 8
Festius: 10,30 a 2 i de 5,30 a 8,30

A B, Galeria d'Art
Sala A - Pop-Art a Catalunya
Sala B - Serret, pintures
Matí de 11 a 2 Tarda de 6,30 a 9,30

Diumenge, 28

Sardanes

Matí, a les 12 - a la Porxada
Cobla Genisenca

Matí, a les 12
La Garriga - Plaça l'Església
Cobla Canigó

Futbol

Camp C. D. Granollers
A les 10 - Infantils
Granollers A - Espanyol
A les 11,45
Granollers - U. E. Cornellà

Bàsquet

Dissabte dia 27 - A les 20,30
Areslux Granollers - Askatuak

Plaça Gran, 27/1/1979, p. 11 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Plaça de les Olles, 1
Telèfon 870 29 44
GRANOLLERS

Direcció:
Alexandre Codinach
Agent Lliure Col·legiat

CODINACH
Assegurances

Hem donat un pas endavant
inaugurant les noves instal·lacions
on volem hi trobin la continuïtat del seu negoci o de casa seva,
trobant en nosaltres uns col·laboradors disposats tothora
a resoldre qualsevol problema plantejat i oferir-los
l'assessorament més adequat

Incendis
Robatoris
Comerços
Família-Llar
Automòbils
Responsabilitat civil

Vida
Accidents
Malaltia
Agrícola
Transports
Maquinària

Plaça Gran, 27/1/1979, p. 12 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers